

פוזן שאו (העפיון)
החתימה: נשיקה

ססיל פארקר (אשת הקולנוע)
שיר על יחסים מיניים

מאי זטרלינג (עובדות החיים)
שלוש הצעות טובות

פרנסואז רוזי (נטע זר)
שנתיים של לימוד

הפעילות הקומוניסטיות בהוליווד, אחוז קטן ביותר.
לאחר הזעזוע הראשון סקה הוליווד את עיניה, הביטה סביבה וראתה שהשד אינו הטלביזיה מכה שרשים עמוקים באורח החיים נורא כל כך. בפעם הראשונה מאז החלה האמריקאי, החלו עולות הכנסות הקופה של בתי הקולנוע. פרושו של דבר: דם חדש לעורקים ההוליוודיים שרבים ראו אותם והנה הם מסתיידים והולכים. לפני ימים אחדים, דורה שארי, מנהלה החדש של מטריגולדבינד-מאיר ואחד מן האישים החשובים של בירת הסרטים.
שאר טוען שהעולם כולו למד מהוליווד וכל "חידוש מהפכני" בסרט אירופי זה או אחר מוצאו מאמריקה. על ידי כך תרם הסרט האמריקאי את התרומה החשובה ביותר לקולנוע העולמי.
איש, אף מבקריה החריפים ביותר של הוליווד, לא יוכל להכחיש טענה זו, ששאר, בענותו מסביר אותה כך: "חלק בתופעה זו (העתקת טכניקה קולנועית מהוליווד לאירופה ושמוש בה בהצלחה על ידי סרטי אים) נובע מן העובדה שאנו היינו חלוצים בעבודת הסרט".

"דבר אחד אינני יכול להבין בשום פנים. מה מצא בה אותו צעיר?"
שוב הדביק שרף לסיום האירוני של מוהם זנב סנטימנטאלי והסוף החדש משחית במרה מסוימת את ההתחלה המצוינת.
אולם בכללו של דבר, הרבר המעלה את ארבעה גורלות מעל לסרטים אחרים ועושה אותו שעשוע משובח ביותר איננו עמקת שבתפקידים בידי שחקנים ממדרגה ראשונה. — שאינה בו — או העלילות המבדחות משהו, או הבימוי שהוא פשוט ביותר, אלא המשחק. המפיק בוקס אסף כארבעים שחקנים משוכחים ביותר, הפיקד אף את הפעוט שבתפקידים בידי שחקנים ממדרגה ראשונה. כולם, ותיקים ומתחילים, מציגים משחק אנגלי אופייני, מאופק, דקיק, מלאכותי בדיוק במידה הדרושה. זהו סגנון ההולם מאד את אופן הכתיבה של מוהם. ארבעה גורלות הוא איפוא, תאווה לעיני חסידיו המרובים של הסופר הפרוה וביוליו מצויין גם לאחריהם.

ה'וליבוד

העניינים לא יגיעים?

"נראה הדבר (לפי שמעות המופצות על הוליבוד) שהתעשייה שלנו עומדת על סף האבדון. אולמות נסגרים, אולפנים פושטים את הרגל, הכנסות פוסקות מלהגיע, ההר צאות עולות מעלה מעלה, חוסר העבודה גדול, התעשייה כולה בידיים קומוניסטיות אף על פי שהיא ממונת בידי פאשיסטים. הטלביזיה ממותת אותנו כליל ובתינו עומי דים למכירה פומבית עקב הגרושים, השעי רוריות, התסככות הכספיות של העוסקים במלאכת הסרט.
התמונה האמיתית היא שונה... גם אם לא נרכיב לחטמינו משקפים ורודות (נראה ש): האולפנים הומים מרוב עבודה, מספר המיו עסקים גדול משהיה אי פעם, מתוך 25000 עובדים, רק כ-100 היו מעורבים בחקירות

בספורו של מוהם המשפחה המיוחסת היא יהוית מתבוללת, בעוד שטרט עטו אותה אנגלית ידועה. נקודה חשובה זו, רצונה של המשפחה שהבן היחיד ינצל את ההודמנות הנדירה לתפוש עמדה מכובדת בחברו; הברית טית המסוגרת נעדרת כאן והסרט חסר אתה עמקות העושה את הספור למעניין ביותר. גם בהעפיון הגיבור הוא בחור צעיר: הרברט (ג'ורג' קול). אלא שהפעם זהו בן למשפחה מן המעמד הבינוני שהשעשועו שלו הוא הטסת עפיפונים בימי ראשון. כאשר נושא ג'ורג' אשה (סוזן שו) היא מתהלכה לקנא בעפיפונים הקוטרם אותו אל המשי פחה, מסיחים את דעתו ממנה. הוא עויב אותה, חוזר אל בית הוריו שילח אליה שבוע שבוע חלק ממשכורתו, עד שהיא מנפצת את העפיפון הענק שבנה בעמל רב. לאחר מעשה זה הוא מטרב לתוך בה ומושלך אל הכלא. בנקודה זו מסתיים ספורו של מוהם ואילו שרף חותם את המעשה בנשיקה.

הטוב שבביעיה הוא הספור האחרון אשת הקולנוע. קולנוע פרגרין (ססיל פארקר) הוא איש צבא בגיל העמידה שיצא בדימוס. אשתו איבי, צמוקה, לבנת שער, אינה מעוררת בו כל רגש של אהבה. הוא נתיחם אליה כאל יצור מועיל — היא עקרת בית מושלמת — אך שאין להקדיש לה תשומת לב מיוחדת. את צרכיו הגבריים מספקת אהובה ליגדונית (לינדן טריירס). יום אחד מתברר לקולנוע הנדהם שאשתו כתבה ספר שירים הנוכה לפרסומת עצומה ותפוצה גדולה, בעיקר עקב היותו רווי תשוקה וכמנים מגרים. מסתבר שהשירים הם אוטוביוגרפיים ומסופר בהם על אהבת איש צעיר למחברת, על יחסים מיניים שהיו ביניהם עד מותו הפתאומי של אותו מאהב. ברור לו, לקולנוע, שאשתו המכוערת היתה בוגדת בו, והדבר מדריך את מנוחתו. הוא חושש לבקש ממנה פרטים פן תספר לו את האמת המרה, מעיר ליריד:

יתו! בארבעה גורלות עשה מפייה הסרטים סיוני בוקס נסיון לצרור יחד ארבעה מספר ריו הקצרים של המחבר, ספורים שאין כל קשר ביניהם, מבימים בידי ארבעה במאים ש.גים. הנסיון עלה יפה.
את הרפתקאותיו של טניסאי צעיר, ניקי (ג'ק וואטלינג) הנוסע למונטה קארלו להשתתף בתחרות אליפות. לפני הנסיעה גותן לו אביו (בניל ראפורט) שלוש עצות טובות: לא לשחק במשחקי גורל, לא להלוות כסף לאיש ולא להתעסק עם נשים. ניקי מקבל את העצות כבן טוב, מפר אותן אחת אחת, וזכה בכסף רב משחק הרולטה, מלווה כסף לאשה יפה (מאי זטרלינג) ומקבל את הכסף בחזרה. אביו מכה לילה בדירתה ומצליח לא רק להציל את כספה, שהיא אמרה לגנוב אותו, אלא אף לזכות, מבלי משים, בממונה שלה. וזהו מע' שיה ישנה, משעשעת, שתוקנה במקצת לצורך הסרט (בספור מבלה ניקי את הלילה בניטוה. טל מארחתו, לא בטרקלין שלה, על הכספה, בשנה תמימה) על ידי התסריטאי ר. ק. (910 המסע) שרף. סיומו של הספור הוא אופייני להמור היבש של הסרט כולו: אומר לידו של אבי הנער: דבר כזה לא היה קורה לשחקן קריקט".

בנטע זר הגיבור הוא בחור צעיר (דיק בוגארד), בן למשפחה עשירה ואצילה, שכל הורקים — לקרירה דיפלומטית, פוליטית, עסקית, צבאית — פתוחות בפניו. והוא שואף להיות פסנתרן. אביו (ריימונד לובל) מסכים להניח לו ללמוד שנתיים בפאריס בתנאי שאם כעבור אותו זמן יתברר שאין לו סיכוי להיות פסנתרן גדול, ייכנע לרצון משפחתו. לאחר שנתיים הוא מנגן באוזני לאה מאקאר (פרנסואז רוזי), הפסנתרנית הגדולה ביותר באירופה. "אין לך שמץ של כשרון אמתי" אומרת היא. ג'ורג', בייאושו מאבד את עצמו לדעת.

בקצה

"הסדר המדיני" רופא אמריקאי מגלה סוד כמוס שעתידיה של מדינה רודנית תלוי בה. כמה פרצופים אפלים מנסים להחניק את הסוד על ידי כך שיהניקו את הרופא, דאגלאס פירבנסקי.
"מקבת" עיבוד קולנועי של הטרגדיה הבימתית. שילוב מעניין. אם לא תמיד מוצי לה, של שני הגאונים: אורסון וולס ויליאם שקספיר, כשהדגש, כמובן, על הראשון.
"זעקת הארמה" מלחמות המחחרת בישראל, כולל עליה ב', בעינים איטלקיות אזהרות.

חשבץ מס. 90

(ערוך ע"י מתכונת הכתיב העברי המלא)

			8	7	6	5		4	3	2	1
13					12		11			10	9
	18					17			16		14
							21			20	19
								23			22
			24						26		25
				28		27					
		32				31				30	29
							35				33
			37		36						
						39					38
					43		42	41			40
								45		44	
						47					
											48

מאוזן: (1) שכבה סוציאלית; (5) הרום; (10) מלחמה; (12) עסיס הפרות; (14) גזות הנצחון של צ'רצ'יל; (16) חלק הדי; (18) ענן; (19) בעלי מלאכה; (21) מוקני אנשי המדע הישראליים; (22) המישטר בישראל כיום; (23) ספר מחיי הודו כתוב בידי רודיארד קיפלינג; (24) תואר תורכי; (25) הסבר מדויק על מהות מונח; (27) אילן קטן; (30) מסכים להניח לו ללמוד שנתיים בפאריס בתנאי שאם כעבור אותו זמן יתברר שאין לו סיכוי להיות פסנתרן גדול, ייכנע לרצון משפחתו. לאחר שנתיים הוא מנגן באוזני לאה מאקאר (פרנסואז רוזי), הפסנתרנית הגדולה ביותר באירופה. "אין לך שמץ של כשרון אמתי" אומרת היא. ג'ורג', בייאושו מאבד את עצמו לדעת.

מאוזן: (2) חברה בעלת כל או חלק מתכונות האומה; (3) סיכום רכוש החברה; (4) עתון יומי בישראל; (6) גבוה; (7) כינוי לממלכת צור הקדומה; (8) שליח; (9) תעלה ידועה; (11) מין צפור; (13) משרד טלגרף; (15) ציור בית; (17) נער; (18) גדל בכרם; (20) צורה גיאומטרית; (23) לוח עץ מנוטר; (26) מחלוצי בנין הארץ; (27) ארגמן; (28) מלך שכן, ידיו לוד ושלמה מלכי יהודה; (29) בעלת אוב; (31) חבור שרים;

(32) איפרכיה; (34) משכן לבהמה; (35) כינוי אחר לברק; (37) כנוי לאציל פולני בפי היהודים; (39) שלטון; (42) שכנה לפרס הקדומה; (44) מין ארג לבן ויקר; (45) חומר שמגוני הנמצא בעצי מות; (47) קריאת ורוו.

פרסי ספרים לפותרי תשבץ 86

צבי טנצ'ה, ת"א, מנדלי 13; אסתר מורח, ירוש' לים, שכונת כרם; ראובן פנסק, ת"א, נחלת בנימין 12.

פרסי ספרים לפותרי תשבץ 87

חיים יעקבסון, טבריה, מריית שמואל; הרסה לוי, ירושלים, מקוריברוד, רש"י 45; דבורה ריבוביץ, ת"א, שייקין 52.

חידון המאורעות

חידות המאורעות תשי"א לא הצליח, כנראה, במיוחד. הקוראים התקשו (או התעצלו) לענות על 49 השאלות ורק 356 מביניהם הסתייחו עצמם לשגר את הפתרון. ביניהם הצטיינו 354 (לדאבון לב מזכירות המערכת שעברה על כולם) באי דיוקים. שני הפתרונות היחידים שהשיבו נכונה על כל 49 השאלות היו של בני טבריה, שכן בפרסי הספרים, ללא הגרלה, שהפכה מיותרת בגלל מיעוט הפותרים.
הזוכים הם מנחם קזו, טבריה, שכונת אחוה ומשה שטרית, טבריה, רחוב נצרת בית עובד.